

A sárga gévagomba

Több év óta szeretnék jó fotót készíteni erről a csodaszép színű, ehető taplógombáról. Tavaly ősszel egy akácán meg is leltem az út mellett, de mire másnap fényképezőgéppel felszerelve megkerestem, már valaki leszedte. Pedig több mint 70-cm-es példány volt. Ma azonban újra sikerült a sárga a gévagomba nyomára lelnem.

Általában élő vagy elhalt lombos fákön, ezek törzsén vagy vastag ágain telepszik meg. Az ártéri erdőkben gyakran szem elé kerül. El sem lehet menni mellette, szinte vonzza a tekintetet. A változatos alakú, lapos, egymás fölött tányérszerűen elhelyezkedő termőtestek akár 30–50 cm átmérőjűre is megnőnek. Fiatalon világossárga idősebb példányai már narancssárga színűek. Igen feltűnő jelenség. Különböző méretűre nőtt, fodros vagy hullámos szélű telepet hoznak létre, gyakorta egymás közelében. Termőrétegük likacsos, húruk fiatalon puha és fehér színű.

A szakirodalom szerint nyáron érdemes gyűjteni a fiatal, még puha húruk példányokat, mert később a többi taplógombához hasonlóan húruk keménnyé válik. Én eddig csak ősszel figyeltem meg. Termőteste egyéves, taplószerű, emeletesen terem a fákön. Néha gumószerű példányait is láthatjuk. Az általam talált helytől keletebbre egy ilyen is leltem. Felülete hullámos - kiemelkedésekkel borított, egyenetlen, de lehet sima is. Szaga és íze kissé fanyar, savanykás-fűszeres, az idősebb példányoké csípős, csersavas. Legkorábban vízparti öreg fűzfákön és vadcserezsnyén jön elő, de minden lombos fán előfordulhat. A megtámadott fa barna korhadását, végső soron lassú pusztulását idézi elő. A fotókön is látható példányokat egy öreg fehér fűzfa törzsén Dögében találtam, s csütörtökön kora reggel készült a felvétel.

(agárdy s)

